

जाहिरातींचे दर,

शाहीट पत्त्यावर चौकशी

करावी.

व्यवस्थापक, अर्थ,

'दुर्गाविवाह' पुणे २.

अर्थ

वर्गणीचे दर.

वार्षिक वर्गणी

रु. ४.

(ट्यान्ड इंग्लिश माफ)

किर होऊ अंकास

एकू आप्पा.

'अर्थ एव प्रधानः' इति कौटिल्यः अर्थयुलौ धर्मकामाविति ।

—कौटिलीय अर्थशास्त्र.

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे.

वर्ष ६

पुणे, बुधवार, तारीख २४ एप्रिल, १९४०

अंक १७

“ अर्थ ” ग्रन्थमालेंतील पुस्तकें

व्यापार, उद्योगधंदे, शेती, सहकार, बँकिंग इत्यादि
विषयांवरील सोपीं व व्यावहारिक उपयुक्ततेची
लोकप्रिय पुस्तकें.

१ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
दुसरी आवृत्ति कि. १ रु. ८ आ.

२ रिझर्व्ह बँक : कि. १ रु.

३ व्यापारी उलाढाली : कि. १ रु.

* * *

१ भारतीय अर्थशास्त्र : कि. ५ रु.

२ अर्थशास्त्र : कि. ३ रु.

अर्थशास्त्र, बँकिंग, सहकार इत्यादि विषयांवरील
इतर पुस्तकेंहि पुरविलीं जाताल.

अर्थ ग्रन्थमाला, पुणे ४.

मुंबई प्रान्ताच्या शाळाखात्यानें लायबरीसाठी
मंजूर केलेलें व असिस्टंट रजिस्ट्रारसाहेब यांनीं
शिफारस केलेलें पुस्तक.

फर्म, कंपनी, सोसायटीचा कायदा

(लेसकः—श्री. के. बा. गजेन्द्रगडकर, बी. ए. ऑनर्स.)

एलएल. बी. वर्कालः

या पुस्तकांतील कायद्यासंबंधी विवेचन मुंबई इलाख्यां-
तांल कायद्याला धरून आहे. तिकितरूपानें ८६
पाठवून एक प्रत. संप्रही. देवा.

तसेंच शेतकऱ्यांना ऋणमुक्त करण्यासाठी मुंबई
सरकारनें नवीनच पास केलेला

— शेतकरी ऋणविमोचन कायदा —

भराठी भाषेंत छापत आहे. १ रु. पाठवून नांव नोंदवा.
मागाहून किंमत जास्त पडेल. तरी आजच ऑर्डर घा.
पत्ता मॅनेजर, सेन्ट्रल लॉ हाऊस.
टिळक रोड, नागपूर शहर.

चेअरमन,

व्ही. एन. पाटील, एस्काय्पर,

एम. ए., कॅम्ब्रिज, बार-अॅट-लॉ,

माजी एम. एल. सी.

मॅनेजिंग एजंट,

पी. आय. पाटील अँड सन्स

पंचवार्षिक बोनस

तहहयात

रु. ६०

दर हजारी

हयातीत

रु. ५०

प्रगतीच्या पथावर असलेली
दि

ग्रेट सोशल लार्डिफ अँड जनरल अँशुरन्स लिमिटेड.
बँच ऑफिस—लक्ष्मीरोड, पुणे. S एजन्सीकरितां आजच लिहा. S हेड ऑफिस—जळगांव, पू. खा.

पूर्ण स्वदेशी,

कमी प्रिमियम, जास्त नफा,

विमोदारांस अत्यल्प हप्त्यांत

भरपूर सवलती

आधुनिक शास्त्रशुद्ध विन्याच्या उपयुक्त
विविध योजना. साविस्तर माहिती मागवा.

के. एच. सुराणा विमा केसरी,

जनरल मॅनेजर.

के. जी. चौधरी,

लार्डिफ मॅनेजर.

विविध माहिती

पेमेंट ऑफ वेजेस अँक्ट

ब्रिटिश हिंदुस्थानांत चालू असलेल्या वरील कायद्यांत थोडी दुरुस्ती करून बडोदे सरकारने तो आपल्या संस्थानांत लागू केला आहे. १० तारखेच्या आंत मागील महिन्याची मजुरी कामगारांस मिळाली पाहिजे व दंडाची रकम त्यांस मिळावयाच्या मजुरीच्या रुपयास एक आणा ह्यापेक्षा अधिक अंसांत कामा नये अशी त्यांत तरतूद आहे.

मासिकांचा खप

अमेरिकेंत मासिकांच्या सुमारे ८ कोटि प्रती दरसाल खपतात.

बाबीसशे कोटि पत्रांचा बटवडा

ग्रेटब्रिटनमध्ये दरवर्षी २,२०० कोटि आलेल्या व गेलेल्या पत्रांचा बटवडा ब्रिटिश पोस्टऑफिसामार्फत होतो. दररोज दर माणशी सुमारे आठले व गेलेले एक पत्र ह्यापेक्षा कमी असे सरासरीचे हे प्रमाण बसते.

नोंवेचा १,२०० मैल लांबीचा किनारा

नोंवेच्या समुद्रकिनाऱ्याची लांबी १,२०० मैल आहे आणि त्याच्या लगत दीड लक्ष लहानसहान खडकाळ बेटे आहेत.

बटन

ग्रेटब्रिटनमध्ये प्रतिवर्षी तीनशे कोटि बटनांचा खप होतो. जगांतले सर्वांत मोठे बटनांचे उत्पादन इटलीमध्ये होते. तेथे दररोज सत्तर लक्ष बटन तयार होतात आणि त्या घंघांत वहा हजार माणसे कामावर आहेत.

डॅनिश व नॉर्वेजियन बँकांतले सोने

डेन्मार्क व नॉर्वे ह्या देशांवर जर्मनीची स्वारी होण्यापूर्वी त्यांमधील मध्यवर्ती बँकांत अनुक्रमे करून १७ कोटि रुपये आणि २४ कोटि रुपये इतक्या किंमतीचे सोने होते. त्यावर जर्मनीने सडप घातली आहे की काय आणि त्यापैकी जर्मनीच्या हातांस किती सोने लागले आहे, हे अजून समजले नाही.

युद्धनिधीस हिंदी संस्थानांचे सहाय

युद्धनिधीस हिंदी संस्थानिकांनी द्रव्यसहाय दिले आहे, त्याचा आकडा आता एक कोटि रुपये झाला आहे. ह्या रकमेपैकी सुमारे चाळीस लक्ष रुपये पहिल्या हप्त्याच्या स्वरूपाचे आहेत. विशिष्ट प्रकारच्या ऐनजिनसी देणग्या देण्यांत आल्या आहेत, त्या निराळ्याच आहेत.

हिंदुस्थान सरकारचे कस्टम्सचे व एकसाइजचे उत्पन्न

एप्रिल १९३९ ते मार्च १९४० अखेरच्या वर्षांत हिंदुस्थान सरकारास कस्टम्स व एकसाइजचे एकूण उत्पन्न ५७ कोटि, २९ लक्ष रुपये इतके मिळाले. पूर्वीच्या वर्षापेक्षा सुमारे ४ कोटि रुपयांनी ह्या आकडा मोठा आहे.

जर्मनी-लिथुएनिया व्यापारी करार

जर्मनीने लिथुएनियाशी एक व्यापारी करार नुकताच केला आहे. त्याअन्वये लिथुएनियाचा बराचसा परराष्ट्रीय व्यापार आपल्या कक्षेत आणण्याची योजना जर्मनीने केली आहे.

गुळापाखन साखर

गुळापाखन साखर करणारे वहा कारखाने हिंदुस्थानांत आहेत. त्यांमध्ये जानेवारी ते डिसेंबर ह्या बारा महिन्यांत चालू साली ११,८०० टन साखर होईल असा अंदाज आहे. गेल्या सालचा सरासरी आकडा १४,९०० टन असा होता.

ब्रिटिश तिजोरीचा खर्च

गेल्या ३१ मार्चला पुन्या झालेल्या वर्षांत ब्रिटिश सरकारचा एकूण खर्च सुमारे २४२० कोटि रुपये झाला. ह्यांतल सुमारे ६५० कोटि रुपये कर्ज काढून उभे केलेले आहेत.

हॉक्टर

आधुनिक वैद्यकीय पद्धतीने शिकून तयार झालेल्या हॉक्टरांची संख्या हिंदुस्थानांत ९० हजार आहे.

ग्रामपंचायती

मुंबई प्रांतातील ग्रामपंचायती संबंधांतल्या पुस्तक कायद्यास अनुसरून पंचायतीची पुनर्घटना करण्याचे प्रांतिक सरकारने ठरवले आहे. दोन हजार वस्तीच्या सर्व गावांत नोव्हेंबरपासून ग्रामपंचायती स्थापन होतील, त्यांची नवे निश्चित झाली आहेत. नोव्हेंबरच्या पहिल्या तारखेपासून सध्याच्या सॅनिटरी कमिठ्या बंद होतील.

मागसलेल्या जातीकरिता शिष्यवृत्त्या

यांत्रिक शिक्षणासाठी मागसलेल्या जातीच्या मुलांकरिता चार वर्षे मुदतीच्या वहा शिष्यवृत्त्या मुंबई सरकारने निश्चित केल्या आहेत.

फ्रेंच साम्राज्याचा व्याप

फ्रेंच साम्राज्याचे क्षेत्रफळ ४५ लक्ष चौरल मैल असून त्याची लोकसंख्या ६३ कोटि आहे.

विजेच्या तारांचे जाळे

विजेच्या शक्तीने संदेश पाठवण्याच्या तारांचे जाळे हिंदुस्थान-भर पसरले असून त्याची एकूण लांबी पांच लक्ष मैलांचेपेक्षा अधिक आहे. प्रवट्या लांबीची तार पृथ्वी व चंद्र ह्यांचेमधील अंतर दोनदां तोडून शिल्लक राहील.

ब्रिटिश मालकीचे अमेरिकन रोखे

ब्रिटिश नागरिकांच्या मालकीचे अमेरिकेंतील सरकारी, निम-सरकारी व औद्योगिक रोखे सुमारे १,००० कोटि रुपये किंमतीचे आहेत. म्हणजे इतका पैसा ब्रिटिश लोकांनी अमेरिकेंत गुंतवला असून त्यावर व्याज व नफा त्यांस मिळतो.

हिंदुस्थानांतील रेडिओ

हिंदुस्थानांतील रेडिओचे कार्यक्रम अधिक आकर्षक व बोधप्रद होण्यासाठी कोणत्या सुधारणा केल्या पाहिजेत ह्या संबंधांत दिल्ली येथे निरानिराळ्या केंद्रांच्या मुख्य अधिकाऱ्यांची एक परिषद कॅंटोल्डर, मि. बुसारी, ह्यांच्या अध्यक्षतेसाली नुकतीच भरली होती आणि तीमध्यें विविध प्रकारांच्या सुधारणा हाती घेण्याचे ठरले.

विजेच्या शक्तीचे चालणाऱ्या यंत्रण्या

मुंबईतल्या ६५ कापडाच्या यंत्रण्यापैकी ४५ यंत्रण्या पाण्याच्या जोरावर उत्पन्न केलेल्या विजेच्या शक्तीने चालतात. ही बीज कोळशापासून निर्माण झालेल्या शक्तीपेक्षा स्वस्त पडते.

ब्रिटिश रेलवेजचे दर वाढवणारे

ब्रिटिश रेलवेजच्या सर्व दरांत १० टक्के वाढ ये महिन्याच्या प्रारंभापासून होणार आहे.

इंजिनांचे वजन

हिंदुस्थानांतील आगगाड्यांच्या इंजिनांचे कमाल वजन २०२ टन असते. अमेरिकेंतील काही इंजिनांचे वजन ४४५ टन आहे.

हिंदुस्थानांतील रेल्वे इकांचे वजन

प्रत्येक गाई इकाचे वजन (टॉन)

एन. डब्ल्यू. आर.	१०
बी. आय. पी. रेल्वे	१००
ई. ई. रेल्वे	११५

अनुक्रमणिका

	पृष्ठ		पृष्ठ
१ विविध माहिती ...	१९४	आणि हिंदुस्थान-लोकहि-	
२ प्रांतिक उद्योगधंद्यांची		ताच्या योजनांची अंमल-	
उन्नति ...	१९५	बजावणी-ब्रिटिश कापडा-	
३ जपानी चित्रपटांबाबत	१९६	बरील जकात कमी झाली-	
४ रोमी-जपान व मॅक्स	१९६	६ इजिप्तमधील रेलकऱ्यांचे	
५ स्फुट विचार ...	१९७	कर्जनिवारण ...	१९९
जपानी कापडाचा हिंदुस्था-		७ यामसुधारणेचा प्रयत्न	२००
नात वाढती आयात-इंग्लिश		८ "हिमालय"	२००
लोकांच्या मालकीचे अमे-		९ मेहेकर को. लॅड मॅ. बँक	२०२
रिकन रोडे-पुढाच्या झाल-		१० राष्ट्रसंघाचे कार्य	२०३
वाली-ब्रिटिश पार्लमेंट		११ निवडक बाजारभाव	२०३

अर्थ

बुधवार, ता. २४ एप्रिल, १९४०

प्रांतिक उद्योगधंद्यांची उन्नति

सर पुरुषोत्तमदास कमिटीचा रिपोर्ट

मुंबई सरकारने, कॉमिन्स मंत्रिमंडळ अधिकारारूढ असतांना, ह्या प्रांताच्या आर्थिक व औद्योगिक परिस्थितीची पहाणी करून तीत आवश्यक वाटणाऱ्या सुधारणा घडवून आणण्यासाठी विधायक सूचना कराव्या ह्या हेतूने सर पुरुषोत्तमदास ठाकुरदास ह्यांच्या अध्यक्षतेसाठी एक कमिटी दोन वर्षांमागे नेमली होती. तिचा रिपोर्ट आतां सरकारला सादर करण्यांत आला आहे. त्यातील प्रमुख सूचनांचा ब्रोचर परामर्श येथे घेण्याचे योजले आहे. सेडेगावांतील जनतेची आर्थिक अवस्था अलीकडे अत्यंत शोचनीय झाल्याची जाणीव आतां सर्वासच झाली आहे. ह्या लोकांची उपजीविका कष्टमय होण्याचे कारण त्यांची मिळकत अपुरी आहे हे होय आणि त्यांस जोडधंदे उपलब्ध झाल्यावांचून तीत भर पडू शकत नाही ही गोष्टहि तितकीच स्पष्ट झालेली आहे. सेडेगावांच्या वारिडाचा प्रश्न सोडवण्याचा प्रमुख उपाय म्हणून मुख्य व्यवसायांची सोय होणे अगत्याचे असल्याचे सर पुरुषोत्तमदास कमिटीने नमूद केले आहे. शेतकरीवर्गाचा पुष्कळ वेळ बेकारांत जातो, त्याचा उपयोग व्हावा ह्या हेतूने दुय्यम धंदे संघटित करण्याचे काम औद्योगिक सात्याच्या एका अधिकाऱ्याकडे सोपवण्यांत यावे असे कमिटीचे म्हणणे आहे. सादीच्या व्यवसायाचे सेडेगावी जीवनांत जिऱ्हाळ्याचे महत्त्व असल्याने सादीच्या प्रत्येक वारास एक आणा ह्याप्रमाणे सरकारने उत्तेजनार्थ द्रव्यसहाय यावे अशीहि तिची सूचना आहे. सेडेगावांत लहान आणि मध्यम वर्जांचे कोणते व्यवसाय चालवता येतील ह्याची चौकशी करण्यासाठी एक संशोधनसंस्था संबंध प्रांताकरिता स्थापण्यांत यावी असे तिने पुढे सुचवले आहे. सेडेगावी धंद्यांचा प्रश्न पद्धतशीर रीतीने आणि सरकारच्या आश्रयानेच सोडवला गेला पाहिजे अशी कमिटीची भूमिका आहे. ह्याहि पुढे जाऊन कमिटीने असे प्रतिपादले आहे की, ह्या प्रश्नाचा असिल भारतीय व्याप लक्षांत घेता त्याचा विचार करण्यासाठी प्रांतिक सरकार व संस्थाने

ह्यांच्या प्रतिनिधींची एक परिषद भरवण्यांत यावी. हिंदुस्थानची आर्थिक उन्नति होण्यास लहान आकाराच्या व सेडेगावी व्यवसायांची जोपासना आणि उन्नति अगत्याची आहे हे मत कमिटीच्या रिपोर्टांत व्यक्त झाले आहे.

हिंदुस्थानच्या आर्थिक घटनेत लहान प्रमाणावरील आणि मोठ्या व प्रचंड आकाराचे धंदे ह्यांचा समावेश होऊन मेळवला जाणे आवश्यक आहे. त्यांच्या प्रगतीचे बाबतीत हितसंबंधांचा, स्थानिक, प्रांतिक इत्यादि स्वरूपाचा विरोध उत्पन्न होऊन चालवण्याचे नाही. जिल्हानिहाय सेडेगावी उद्योग स्थापून त्यांस कच्चा माल पुरवणे आणि त्यांच्या पक्क्या मालाचा सप करणे ह्या गोष्टी सरकारने त्यांचे संघांचे विद्यमाने करवून घ्याव्या असे कमिटीचे मत आहे. सेडेगावी धंद्यांच्या मालास उत्तेजन देण्यासाठी तो सरकारने झीज सोसूनहि विकत घेऊन वापरावा आणि तसे करण्यास स्थानिक स्वराज्य संस्थांस सांगावे असे कमिटीचे म्हणणे आहे. कापड विणण्याच्या विजेच्या बगैरे शक्तीने चालणाऱ्या मध्यम आकाराच्या कारखान्यांचा विस्तार होणे श्रेयस्कर नाही असे कमिटीचे मत आहे, ते लक्षांत घेण्यासारखे असून हातसुताचा उपयोग विणण्याच्या धंद्यांत होणे अगत्याचे आहे हे कारण तिने ह्या आपल्या अभिप्रायाचे पुष्ट्य दिले आहे. हातसुतास व सादीस उत्तेजन देण्याची शिफारस स्वतंत्र रीतीने केल्यावर मध्यम आकाराचे कापड विणण्याचे कारखाने चालण्यास कमिटीने विरोध करण्यांत स्वारस्य दिसत नाही. लहान धंद्यांस भांडवल पुरवण्याकरितां सरकारने पंचवीस लक्ष रुपयांची एक औद्योगिक बँक स्थापन करावी अशीहि कमिटीची सूचना आहे. ही बँक आपले काम कसे करणार आणि आज प्रांतिक सरकार लहान धंद्यांस विशिष्ट अटीवर पैसा पुरवते, त्या व्यवस्थेची ती जागा घेणार की काय ह्याचा विचार होणे इष्ट आहे.

उद्योगधंद्यांसंबंधाची माहिती गोळा करून ती लोकांच्या उपयोगासाठी वेळोवेळ प्रसिद्ध करावी ह्यासाठी औद्योगिक सात्याच्या एका अधिकाऱ्यास हे काम सांगावे आणि सर्व धंदेवाल्यांस ह्या प्रकारची माहिती पुरवण्याची सक्ती करावी अशी कमिटीची शिफारस आहे. उद्योगधंदे चालवणाऱ्या लोकांस शास्त्रीय सल्ला मिळावा म्हणून सरकारने एक संशोधन संस्था मुंबईत चालवावी आणि धंदेवाल्या मंडळीस ह्या कार्यासाठी पैशाची मदतहि करावी असे कमिटीने सुचवले आहे. प्रांतांत उद्योगधंद्यांची प्रादेशिक वाटणी योग्य रीतीने होऊन त्यांमध्ये अनिष्ट स्पर्धा होणार नाही आणि प्रतिकूल परिस्थितीत धंद्यांचा विस्तार होऊ नये, एवढ्यासाठी धंदे काढणाऱांस व वाढवणाऱांस सरकारी परवाना मिळवण्याची अट असावी अशी सूचना कमिटीने केली आहे. ती क्वितपत व्यवहार्य आहे. ह्याची शंका आहे. वहातुर्कांच्या सौकर्यासाठी रस्त्यांचा विस्तार, प्रौढ शिक्षणाची वाढ आणि लोकांच्या आरोग्यांत सुधारणा ह्या गोष्टी झाल्यावांचून औद्योगिक उन्नतीचे प्रयत्न निष्फळ होण्याची भीति कमिटीने प्रकट केली आहे. उद्योगधंद्यांच्या उन्नतीचे मार्गाने मुंबई प्रांतांतील जनतेची उन्नति होण्यास कोणत्या विस्तृत प्रमाणांत व तपशीलवार रीतीने कमिटीच्या मते सरकारने प्रयत्न केले पाहिजेत ह्याची कल्पना तिच्या सूचनांचा मथितार्थ वर दिला आहे, त्यावरून ध्यानांत येईल. सेडेगावी आणि छोटेशानी धंद्यांच्या व व्यवसायांचा प्रश्न येथे प्रमुख असल्याकारणाने त्यांच्या संघटनांचे बाबतीत सरकारने पुढाकार घेण्याचे विशेष महत्त्व आहे, हे येथे लक्षांत बाळगणे आवश्यक

आहे. हिंदुस्थान सरकार व प्रांतिक सरकार यांची आर्थिक धोरणे आणि त्यांनी बसवलेले कर यांचा आणि लहानमोठ्या धंद्यांच्या हितसंबंधांचा योग्य मेळ घालता गेल्याबाबूनहि फारशी कार्य-निष्पत्ति होणार नाही हे येथे विसरून चालणार नाही. प्रांतांच्या औद्योगिक परिस्थितीची यथातथ्य कल्पना घेण्यास सर-पुरुषोत्तमदास कमिटीच्या रिपोर्टांचा उपयोग होऊन त्याचे योगाने विचारास व कृतीस चालना मिळेल यांत संशय नाही.

जपानी चित्रपटांचा धंदा

जपानने हॉलिवुडच्या धर्तीवर चित्रपटांचा धंदा मोठ्या प्रमाणावर थाटला आहे, पण त्यांत स्वतःचे वैशिष्ट्य राखले आहे. ह्या जपानी धंद्यांत सुमारे १२ कोटी रुपयांचे भांडवल गुंतले आहे. जपानमध्ये दोन हजार सिनेमागृहे आहेत आणि चालू साली त्यांमध्ये प्रेक्षक वीस कोटी वेळां चित्रपट पहाण्यास जातील असा अंदाज आहे. जपानी चित्रपटशाळांमध्ये (स्टूडिओज) वातावरण साधेपणाच्या वृत्तीचे असते आणि हॉलिवुड-प्रमाणे त्यांत कृत्रिमपणा नसतो. प्रसिद्ध नट व नट्टी स्टूडिओ-मधील कामगारांमध्ये मोकळेपणाने मिसळतात. विनोदी चित्रपट जपानमध्ये फार लोकप्रिय आहेत, तथापि त्यांपैकी अनेकांत जपानी राष्ट्रीय जीवित चित्रित केलेले असते. चीनमधील जपानी राजकारणाशी त्यांपैकी कित्येकांचा संबंध आलेला आहे. आजच्या सामाजिक जीवनाविषयीच्या प्रश्नांवर आधारलेले चित्रपट बरेच असतात, आणि त्यांत जुन्या-नव्या विचारांचा समतोल प्रतिबिंबित केलेला आढळतो. जपानी चित्रपट सामान्यतः विशेष सर्वांचे नसतात; त्यांवर होणाऱ्या संचने हॉलिवुडमधील टायरेक्टरांच्या वीरचे बिलहि भागावयाचे नाही! जपानी चित्रपटांच्या सर्वांचे अंदाजपत्रक सरासरीने लाख वीढ-लाख रुपयांच्या पलीकडे जात नाही. सर्व मर्यादित ठेवावयाचा आणि प्रेक्षकांच्या आवडीस मान घावयाचा ह्या दुहेरी हेतूने चित्रपटांची कथानके जपानच्या भौगोलिक क्षेत्राच्या बाहेर जाऊ दिली जात नाहीत. हॉलिवुडच्या नमुनेदार चित्रपटांतल्या नायिकांच्या प्रेमाचे क्षेत्र न्यूयॉर्क शहर असते आणि ति व आपल्या प्रेमपानाशी विवाह पॅरिसमध्ये होऊन ती दक्षिण आफ्रिकेतील शेतीवाडीवर रहाण्यास जाते आणि अलेरीस होनोलूलूमध्ये आजीबाई म्हणून दिवस कंठते. जपानी चित्रपटांत असल्या हृदयाची मजल मॅन्सूओच्या पलीकडे जात नाही. जपानी चित्रपटतज्ञांच्या मते त्यांच्या देशांत चित्रिकांच्या विविधतेस भरपूर वाव आहे. जपानी नाविक योद्ध्यांच्या चिनी सैन्याशी झालेल्या युद्धप्रसंगातील पराक्रमाचे चित्रिकरण हापांग मरिन्स ह्या बोलपटांत प्रत्यक्ष लढाईच्या स्थळावर सरकारच्या सहायाने करण्यांत आले आहे आणि त्याचा खर्च १५ लक्षांवर झाला असे म्हणतात. टोयो कंपनीचा टोकियो स्टूडिओ प्रचंड असून त्यांत एक हजार माणसे कामावर आहेत आणि कचेरीत आणली एक हजार नोकर कामावर आहेत ते वेगळे. हॉलिवुडच्या धर्तीवर जपानी चित्रपटांचा धंदा विस्तार पावत आहे.

रेशीम—जपान व म्हैसूर

रयॉनसारख्या कृत्रिम धाग्याचा कापड करण्याकडे अधिकाधिक उपयोग होत असला तरी नैसर्गिक रेशमाचे स्थान, त्याच्या विशिष्ट गुणामुळे, अजून अढळ आहे, असे म्हणण्यास हरकत नाही. हिंदुस्थानांत प्राचीन काळापासून रेशीम वापरण्यांत येत असून त्यास लौकिक मान्यता प्राप्त झाली आहे. तथापि, काश्मीर, बहार, आसाम, बंगाल व अग्नीकडे म्हैसूर ह्या भागांतच रेशमाचा धंदा मर्यादित प्रमाणावर चाललेला आहे. जपानने रेशमाच्या धंद्याचे संपदन व प्रगति ही विलक्षण रीतीने घडवून आणलेली आहेत. जगातील रेशमाच्या एकूण पुरवठ्यापैकी तीन चतुर्थांशावर हिस्सा जपानी रेशमाचा आहे. चीन, इटली व फ्रान्स ह्या देशांची प्रत रेशमाच्या उत्पादनाचे बाबतीत जपानच्या साली लागते. जपानी रेशमाच्या चार-पाच लक्ष गाठी दरवर्षी परदेशांत जातात आणि त्यांचे सर्वांत मोठे गिन्हाइक अमेरिका हे आहे.

जपानी रेशमास १९३९ हे साल मोठ्या तेजीचे गेले. पूर्वीच्या बारा वर्षांत रेशमास ह्या सालाइतका चढीचा मात्र कधीच आला नव्हता. दर गाठीस दोन हजार येत इतकी किंमत येऊन पन्नास कोटी येत किंमतीचे जपानी रेशीम १९३९ मध्ये परदेशीं गेले. जपानी निर्गत व्यापारांत कापसाच्या माळास पहिल्या प्रतीचे स्थान होते ते रेशमाने पटकावले. ह्या साली रेशमाच्या कोशांचे (ककून्स) जपानचे उत्पादनहि मागच्या चाळीस वर्षांत कधी झाले नव्हते इतके आणि त्याची किंमत ८८ कोटी येत होती. जपानी रेशमास गेल्या साली आलेली विलक्षण तेजी फार काळपर्यंत टिकणे शक्य नाही ह्याची जाणीव त्याच्या धंद्यातील लोकांस आहे. रेशमाच्या वाढलेल्या किंमतीचा प्रतिकूल परिणाम त्याच्या निर्गतीवर झाल्याबाबून रहाणार नाही हे उघड आहे. ही परिस्थिती लक्षांत घेऊन जपानी सरकारने रेशमाच्या स्थानिक किंमतीचे नियंत्रण करून त्या निश्चित केल्या आहेत. जपानमध्ये रेशमाच्या धंद्याची सुस्थिती टिकवून तीमध्ये सुधारणा घडवून आणण्याचे प्रयत्न सरकारच्या सहायाने पद्धतशीर रीतीने चालले आहेत, हे सुप्रसिद्ध आहे. म्हैसूर संस्थानने असेच धोरण स्वीकारले असून रेशमाच्या धंद्याची जोपासना व संपदन ही हाती घेतली आहेत, ही मोठ्ठ अभिनंदनीय आहे. रेशमाचे किडे व कोशे करण्यासाठी सेडेगावांतून शेतकऱ्यांस उच्चरन देण्यांत येत आहे आणि शास्त्रीय संशोधनाचे कार्य म्हैसूर सरकार तज्ञांकरवी करून घेत आहे.

अमेरिकेंत आहाराविषयी शास्त्रीय संशोधन

अमेरिकेंतील राष्ट्रांच्या आहारासंबंधी संशोधन करण्याचे काम राष्ट्रसंघाने अद्यावर घेतले असून आतापर्यंत अर्जेन्टाइन, बोलीव्हिया, ब्रेशिल, चिली, कोलंबिया, क्युबा, इक्युएडोर, टोधीनीकन रिपब्लिक, मोतामाला, हेटी, हॉंदुरास, पॅराग्वे, पेरिसको, पेरू, उराग्वे व व्हेनेझुएला या राष्ट्रांतील आहार-विषयक सर्वथाचे संशोधन करण्यांत आले आहे. प्रत्येक राष्ट्रांत या विषयाच्या अभ्यासास चालना देणारी एक समिती नेमणे व त्या समितीकडे आहाराव्यतिरिक्त अर्थसाध, सामाजिक चालीरती, यजुरांची स्थिती या विषयांचाहि अभ्यास करवून घेणे, विषयविचारवांतून आहार विषयाला प्राधान्य मिळविणे, डॉक्टरांचे व समाज-सेवकांचे सहकार्य वाढवणे व या कामाचा सतत पिढ्या पुरवठ्याची मंडळी निर्माण करणे असा कार्यक्रम तूर्त आखण्यांत आला आहे.

स्फुट विचार

जपानी कापडाची हिंदुस्थानांत वाढती आयात

हिंद-जपान व्यापारी करारांत जपानने घ्यावयाचा हिंदी कापूस आणि ह्या देशांत येऊं यावयाचें जपानी कापड ह्या संबन्धानेच मुख्य अटी असतात. हिंदी शेतकऱ्यांच्या हिताच्या दृष्टीने आमच्या कापसास जपानमध्ये मोठें गिऱ्हाइक मिळणें अगत्याचें आहे. म्हणून जपानचें कापड हिंदी गिरण्यांशीं स्पर्धा करून इकडे यावयाचें असेल तर त्याच्या मोबदल्यांत जपानने ठराविक प्रमाणांत इकडचा कापूस वेणें आवश्यक आहे. हिंदी कपास कमी प्रमाणांत घेऊन अधिक कापड हिंदुस्थानांत सपवण्याची खटपट जपान करणार हें त्या राष्ट्राच्या धंदेवाईक स्वभावास व धोरणास अनुसरूनच आहे. ह्याकरितां हिंदी सरकार व जनता ह्यांनी जागरूक राहून जपानने योग्य प्रमाणांत हिंदी कापूस घेण्याची अट पुरी करावी ह्या विषयीं सबरदारी घेतली पाहिजे. ह्या बाबतींत कराराचें नुसतें शाब्दिक पालन होऊन चालवयाचें नाहीं. त्याच्या मुळाशीं असलेला मुख्य हेतु साध्य झाला पाहिजे. अलीकडे विशिष्ट जातीचें कापड चीन मधून वाढत्या प्रमाणांत ह्या देशांत येत आहे, पण तें वस्तुतः जपानच्या हुकमतीसाली असलेल्या चिनी गिरण्यांतलें आहे आणि म्हणून त्याचा अंतर्भाव जपानी निर्गतीमध्ये व्हावयास हवा. तसेंच, जपान ठरल्याप्रमाणें हिंदी कापूस घेत आहे कीं नाहीं हेहि काळजीपूर्वक पाहिलें पाहिजे. अलीकडे हिंदुस्थान सरकारनें जपानला ह्या देशांत पूर्वाच्या मानानें अधिक कापड पाठवण्याची तात्पुरती सवलत दिली आहे. तिला अनुलक्षण मुंबईच्या गिरणीमालक संघानें हिंदुस्थान सरकारकडे तक्रार केली असून प्रस्तुत विषयाबाबतच्या आपल्या धोरणाचा त्यांनीं खुलासा करावा असें सुचवले आहे. जपानशीं नवा पक्का व्यापारी करार व्हावयाचा आहे ह्या गोष्टीचा फायदा घेऊन जपान आपल्या कापडाचा ह्या देशांतील सप वाढवीत आहे ह्या गोष्टीकडेहि सरकारचें लक्ष वेधण्यांत आलें आहे. दक्षिण हिंदुस्थानांतील गिरणीमालक संघानेहि कोंबतूरहून सरकारकडे जपानच्या सुताच्या व कापडाच्या वाढत्या निर्गतीविरुद्ध तक्रार केली आहे. हिंदुस्थान सरकार या प्रश्नांत तात्काळ लक्ष घालून स्वदेशी गिरणी वान्यांचें समाधान करील अशी आशा आहे.

इंग्लिश लोकांच्या मालकीचे अमेरिकन रोखे

इंग्लंडला युद्धोपयोगी माल परदेशांतून खरेदी करून मोठ्या प्रमाणावर आणणें अगत्याचें आहे. बिगरलष्करी उत्पादनास लागणाऱ्या कच्च्या मालाच्या किंवा जनतेच्या सामान्य उपयोगाच्या मालांत कितीहि काटकसर केली तरी सरकारास बाहेरून जिन्नस आणल्यावांचून गत्यंतर नाहीं. परंतु ह्या आयातीचें देणें देण्यास पुरेशी निर्गत व्हावयास हवी असते, ती होत नाहीं. आयात-निर्गत व्यापाराचा मेळ बसावा आणि परराष्ट्रीय देणें देऊन टाकणें सुलभ व्हावें म्हणून इंग्लंडमध्ये निर्गत व्यापारास उत्तेजन देण्याचा खास प्रयत्न चाललेला आहे. तरीहि परराष्ट्रीय देणें व वेणें ह्यांमध्ये मोठी तफावत रहाते आणि ती भरून काढण्यासाठी खास उपायांची योजना करावी लागते. विशेषतः अमेरिकेंतून इंग्लंडची मालाची आयात मोठ्या प्रमाणावर होत आहे आणि ती रोखनिच व्हावी लागते. "रोख रोखे घ्या आणि माल घेऊन जा" असें अमेरिकेचें धोरण

आहे. त्यास अनुसरून अमेरिकेवरील व्यापारी हुंद्या किंवा सोने-चांदी उपयोगांत आणण्याची इंग्लंडला सोय नाहीं. ह्या साधनांच्या अभावीं ब्रिटिश लोकांच्या हातीं असलेले अमेरिकन रोखे उपयोगांत आणण्याचें ब्रिटिश सरकारनें योजलें असून त्याप्रमाणें व्यवस्थेस प्रारंभहि झाला आहे. ज्यांस बाजारांत मागणी आहे अशा अमेरिकन रोख्यांची एक यादी करण्यांत आली असून ते ज्यांचे जवळ असतील त्या नागरिकांनीं ते सरकारांत आणून यावे व त्याचा मोबदला घेऊन जावा अशी योजना प्रसिद्ध करण्यांत आली आहे. आपल्या रोख्यांची रोकड लोक घेऊन जातील ती ब्रिटिश रोख्यांत पुन्हां गुंतवली जाईल अशी अपेक्षा आहे; तथापि, ह्या बाबतींत कोणत्याचे प्रकारची सक्ती केली जाणार नाहीं. अमेरिकन रोखे म्हणजे अमेरिकेंत मिळावयाचा पैसा होय आणि त्यांचा उपयोग अमेरिकेवर काढलेल्या हुंद्यांप्रमाणेंच होऊं शकेल. परराष्ट्रीय हुंदणावळीवर सरकारी नियंत्रण असल्याकारणानें परदेशी रोख्यांचा पैसा सरकारास हवा असेल तर लोकांनीं मोबदला घेऊन तो त्यांचे स्वाधीन केला पाहिजे अशी व्यवस्था ह्यापूर्वीं अमलांत होतीच. विशिष्ट अमेरिकन रोखे, त्यांची किंमत विशेष उतरणार नाहीं ह्या घेतानें, क्रमाक्रमानें विकले जावे अशी ब्रिटिश सरकारची योजना आहे आणि ती अमेरिकन रोखेबाजाराच्या दृष्टीनेंहि सोयीची आहे. प्रस्तुत योजनेस अनुसरून ब्रिटिश सरकारच्या हातीं रोखे येतील त्यांचा उपयोग अमेरिकेचें व्यापारी देणें देऊन टाकण्याकडे तें करील. पौंड स्टर्लिंग-डॉलर हुंदणावळ स्थिर राखण्यास ह्या योगानें सहाय मिळेल आणि ब्रिटन-अमेरिका व्यापार सुरळीत चालेल. अमेरिकन रोखे धारण करणाऱ्या ब्रिटिश लोकांचें ह्या व्यवस्थेनें कांहींच नुकसान व्हावयाचें नसून आपल्या सरकारास युद्ध जोरानें चालवण्यास मदत केल्याचें श्रेय मात्र त्यांस मिळेल.

युद्धाच्या हालचाली

जर्मनीनें डेन्मार्क काबीज करून नॉर्वेवर स्वारी केल्या कारणानें त्याच्या सरहद्दीवर असलेल्या सर्व लहान तटस्थ राष्ट्रांत भीतीचें व अनिश्चितपणाचें वातावरण पसरलें आहे. कांहीं कारण नसतांना व डेन्मार्कचा कांहीं दोष नसतांना जर्मनीनें स्वतःच्या सोयीसाठी त्या राष्ट्राचा प्रदेश व्यापून टाकला आणि त्याचें स्वातंत्र्य नाहींसें केलें. आज डेन्मार्कवर आलेला प्रसंग उद्या आपणांवर येणार नाहीं कशावरून ही भीति जर्मनीच्या शेजारी राष्ट्रांत उत्पन्न झाली आहे. आपले हस्तक ह्या देशांत पाठवून तेथें लोकांत घरभेदेपणानें दुफळी उत्पन्न करावयाची आणि फुंदफितुरीस उत्तेजन यावयाचें असा जर्मन सरकाराचा डाव आहे. हें नॉर्वेच्या त्याच्या हल्ल्यावरून स्पष्ट झालें आहे. ह्या कारणानें स्वतःच्या तटस्थ वृत्तीचा भंग होऊं न देतां परराष्ट्रांचे अंतस्थ भेद निर्माण करण्याचे प्रयत्न हाणून पांढावयाचे असें बेल्जम, हॉलंड, स्वित्सर्लंड, रुमानिया इत्यादि राष्ट्रांनीं ठरवले आहे. कोणत्याहि बाजूनें हल्ला आला किंवा आपल्या तटस्थपणाचा भंग करण्याचा प्रयत्न झाला तर त्यास तोंड देण्याची जय्यत तयारी त्यांनीं चालवली आहे. बाल्कन राष्ट्रे व तुर्कस्तान ह्या बाजूंसहि साशंकपणा व अनिश्चितपणा ह्यांचेच वातावरण आहे. इटलीचें धोरण त्यांतील वृत्तपत्रांवरून अजमावयाचें म्हटलें तर तें अत्यंत घसरलें आहे असेंच अनुमान निघतें. नॉर्वेमध्ये ऑस्लोपासून पुढें जर्मन फौजा चाल करून जात

आहेत. ब्रिटिश सैन्ये पश्चिम किनाऱ्यावर उतरून नॉर्वेजियन फौजेच्या सहायास चालली आहेत. एका झडपेसरशी संबंध नॉर्वे आपल्या पंज्याखाली आणतां येईल ही जर्मनीची अपेक्षा फोल ठरली असून जर्मन फौजांस आतां नॉर्वेजियन व ब्रिटिश सैन्यास तोंड द्यावे लागणार आहे. हॉलंड, बेल्जम, रुमानिया व स्वित्झर्लंड हीं राष्ट्रें जगृत होऊन स्वसंरक्षणार्थ सिद्ध आहेत व्हा गोष्टीचाहि पायबंद जर्मनीस बसला आहे. इटलीच्या धरसोढी वृत्तीचा हिटलरला फायदा मिळण्यासारखा नाही.

ब्रिटिश पार्लमेंट आणि हिंदुस्थान

कॉंग्रेसच्या अधिकाराखाली असलेल्या मंत्रिमंडळांनीं राजिनामे दिल्या कारणानें प्रांतिक विधिमंडळांस जबाबदार असलेली राज्य-व्यवस्था सात हिंदी प्रांतांत बंद पडली तेव्हां त्यांचा कारभार गव्हर्नरांस स्वतःच्या हातांत घ्यावा लागला. ह्या रीतीने सात प्रांतांत आज जबाबदार राज्यपद्धति नाहीशी होऊन वीस वर्षां-मागें चालू झालेल्या राजकीय सुधारणांची पीछेहाट झाली आहे. राज्यघटनेचा १९३५ चा कायदा अमलांत आल्यानंतर हिंदी जनतेस वाढते राजकीय अधिकार प्राप्त होण्याचे आणि लोक-शाहीचा विस्तार होण्याचे ऐवजें ह्या बाबतींत देशाचें पाऊल मागें पडलें आहे. गव्हर्नरांनीं प्रांतिक कारभार आपल्या हातीं घेतला आहे, त्याची मुदत एक वर्ष वाढवण्यास पार्लमेंटने घटना कायद्यास अनुसरून नुकतीच संमति दिली आहे. कॉंग्रेसने केलेल्या स्वराज्याच्या अधिकाराविषयीच्या मागण्या ब्रिटिश सरकारास मान्य नाहीत. हिंदुस्थानांतील सर्व राजकीय पक्षांनीं आपसांतील मतभेद मिटवून विशेषतः कॉंग्रेस व मुस्लिम लीग ह्यांनीं परस्परांत तहजोड करून एकमुखांनें मागणी केल्यास ब्रिटिश सरकार तिचा विचार करूं शकेल आणि अशा प्रकारची तहजोड होण्यास मदतहि करील असें लॉर्ड शेल्डन ह्यांनीं लॉर्डोच्या सभेंत सांगितलें. कॉंग्रेसची स्वराज्याची मागणी अल्पवहार्य आणि अमान्य तर आहेच, पण तिला हिंदुस्थानांतील इतर पक्षांची मान्यता मिळणें अशक्य आहे अशी ब्रिटिश सरकारची भूमिका आहे. मुस्लिम लीगनें हिंदुस्थानची फाळणी करण्याची योजना पुढें मांडली आहे नीहि त्या सरकारास अयोग्य वाटत आहे, पण तिच्या योगानें ह्या देशांतील राजकीय मतभेद तीव्रतेच्या कोणत्या घरास गेले आहेत ह्याचें स्पष्ट निदर्शन झालें आहे असें त्यांचें म्हणणें आहे. हिंदुस्थानांतील अंतस्थ मतभेद हेच त्याच्या राजकीय प्रगतीच्या आड येत असून ब्रिटिश पार्लमेंट ते दूर होण्यास सहाय देण्यास केव्हाहि तयार असल्याचें लॉर्ड शेल्डन ह्यांनीं पुन्हां सांगितलें आहे. चालू युद्धांत हिटलरशाहीचा धीमोड व्हावा अशी सार्वत्रिक इच्छा असतां हि हिंदी राजकीय दाय ह्याप्रमाणें कुजत पडावा हें पुर्वेच आहे. ब्रिटिश मुत्सद्देगिरीच्या परीक्षेचा ह्या प्रसंग नाही असें कोण म्हणेल ? प्रत्यक्ष इंग्लंडमध्येच ह्या अर्थाचें मत व्यक्त करण्यांत येत आहे, ह्यांत आशेचा एक किरण आहे.

कोकहिताच्या योजनांची अंमलबजावणी

सात हिंदी प्रांतांत जनतेस जबाबदार नाही अशी राज्य-व्यवस्था चालू झाल्यामुळें पूर्वीच्या मंत्रिमंडळांनीं आसलेल्या लोक-हिताच्या योजनांच्या अंमलबजावणीस व्यत्यय येत असल्याचें दिसून येतें. कॉंग्रेस मंत्रिमंडळें व सध्याची राजपट त्यांच्या सार्व-

जनिक प्रश्नांबाबतच्या घोरणाविषयीच्या दृष्टीकोनांत भेद असणें स्वाभाविक आहे. जनतेच्या पाठिंब्याच्या जोरावर त्या मंत्रिमंडळांनीं प्रगतीच्या योजना वत्साहानें आखून त्यांच्या पूर्तीस प्रारंभहि केला. ह्यांपैकी कित्येक योजना सर्चाच्या असून त्यांची यशस्वितता लौकिक शिक्षण व संघटन ह्यांच्यावर अवलंबून राहणें अपरिहार्यच होतें. जबाबदार मंत्र्यांस कित्येक गोष्टी घडा-दीनें हातीं घेतां येतात आणि प्रसंगीं काहीं वर्गांचा विरोधहि सहन करून पुढचा मार्ग काढतां येतो. जनतेचें प्रतिनिधित्व राज्यकारभारांत नाहीसें झालें म्हणजे सरकारास घेतानेंच पुढें पाऊल टाकावें लागतें, सर्चाच्या बाबींस कात्री लावावी लागते आणि आर्थिक सुधारणांची गति मंद करावी लागते. ह्या परिस्थितीचें मुंबई प्रांतसंबंधानें ताजें उदाहरण म्हणजे जिल्हा रूरल डेव्हलपमेंट बोर्डाच्या परिस्थितीचें देतां येईल. ग्रामसुधारणा व ग्रामसंघटन ह्या विषयीच्या योजना करून त्या सरकारच्या द्रव्यसहाय्यानें अंमलांत आणण्यासाठी प्रत्येक जिल्ह्यांत रूरल डेव्हलपमेंट बोर्डाची स्थापना कॉंग्रेस मंत्रिमंडळानें केली होती आणि त्यांचें एकीकरण प्रांतिक बोर्डांच्या द्वारे केलें होतें. परंतु ह्या बोर्डांच्या कार्यास प्रारंभ होतो न होतो तोंच कॉंग्रेस मंत्रिमंडळानें राजीनामा दिला. त्या मंत्रिमंडळाचें घोरण नव्या राजवटींत चालू राहें कीं नाही ह्याची शंका जिल्हा बोर्डांच्या सभासदांच्या मनांत उत्पन्न होऊन काहीं बाबतींत मतभेदहि निर्माण झाले. ठाणा व बाँबे सबर्वन डिस्ट्रिक्ट रूरल डेव्हलपमेंट बोर्डांनें प्रस्तुत प्रकरणीं सरकाराकडे विचारणा करून आपलें घोरण स्पष्ट करण्याची विनंति केली. आपल्या कार्यास लागणाऱ्या सर्चास सरकारची मंजूरी अजून मिळाली नसल्यानें आपलें कार्य अडून पडलें आहे आणि रेव्हेंयू सत्त्याचा संबंध ग्रामसुधारणेच्या सत्त्याशीं नवीन जोडून दिला गेल्यामुळें त्यांत व्यत्यय येण्याची भीति आहे असें करील बोर्डांनें सरकारास कळविलें. मुंबई सरकारनें ह्या तक्रारीबद्दल आपलें म्हणणें काय आहे, हें स्पष्ट करणारा सुलासा आतां प्रसिद्ध केला आहे.

ब्रिटिश कापडावरील जकात कमी झाली

ब्रिटिश सरकार आणि हिंदुस्थान सरकार ह्यांचे मध्यें व्यापारी करार झाला आहे, त्यांत ब्रिटिश कपास-कापडाच्या आयातीवर जकात किती व कशी आकारली जावी ह्या संबंधांत तरतूद केलेली आहे. त्यांत कोणत्याहि साली ब्रिटिश कापडाची आयात ३५ कोटि वारोपेक्षा अधिक झाली नाही तर ही आयात पुढच्या कोणत्याहि साली ४२ ३/४ कोटि वारोपेक्षा जाईपर्यंत सवरहू मालावरची आयात २३ टक्क्यांनीं कमी केली जावी अशी ती व्यवस्था आहे. एप्रिल १९३९ ते मार्च १९४० ह्या बारा महिन्यांत ब्रिटिश कापडाची ह्या देशांत झालेली आयात ३५ कोटि वारोपेक्षा मर्यादे पलीकडे गेली नाही, ह्या कारणानें हिंदुस्थान सरकारनें वर निर्दिष्ट केलेल्या व्यापारी करारांतील तपस्वी-प्रमाणें विशिष्ट जातीच्या ब्रिटिश कापडावरील जकात कमी केली आहे. मध्यवर्ती सरकारच्या सास गॅझेटामध्यें ज्यांचे बाबतींत जकात कमी व्हावयाची आहे त्या कापडाच्या जातींचा व जकातीच्या वराचा तपशील दिला आहे.

इजितमधील शेतकऱ्यांचे कर्जनिवारण

दि नॅशनल बँक ऑफ इजित ह्या बँकेच्या वार्षिक समेचे प्रसंगां तिच्या अध्यक्षानीं केलेल्या भाषणांतील कांहीं उद्गार हिंदुस्थानांत बोधप्रद होण्यासारखे असल्याने त्यांचा गोषवारा आम्ही येथे देत आहो. दि नॅशनल बँक ऑफ इजितचे अध्यक्ष, सर एडवर्ड कुक, इजितमधील शेतकरी वर्गाच्या भांडवलविषयीच्या गरजा आणि त्यांची कर्जे यांचे संबंधांत म्हणाले:—

“ पहिला प्रश्न शेतीस लागणाऱ्या कर्जाक भांडवलाविषयीचा आहे. बहुसंख्य इजिप्शन शेतकऱ्यांजवळ त्यांच्या शेतीच्या व्यवसायास आवश्यक असलेला पैसा असत नाही आणि तो हंगामापुरता त्यांस कर्जाक घ्यावा लागतो. कांहीं शेतकऱ्यांस नवीन जमिनी नागरासाली आणण्याकरिता लांब मुदतीच्या पैशाची जरूर भासते. त्यांचे कर्ज मिळविण्याचे मार्ग अनेक असून कित्येक वेळां वाजवीपेक्षा अधिक सोप्या रीतीने त्यांस पैसा मिळतो. तथापि, अलीकडे कर्जे इतक्या सहज रीतीने मिळत नाहींशी झाली आहेत, आणि त्यांचे मुख्य कारण युरोपांतील युद्ध हे आहे. कर्जे देणारांनी युद्धपरिस्थितीमुळे आपला हात आसडलेला आहे.

“ तथापि, त्यापेक्षा महत्त्वाचे एक कारण शेतकऱ्यांस कर्जे मिळवण्यास पडणाऱ्या अडचणींच्या मुळाशी आहे. १९१४-१८ च्या दरम्यानच्या महायुद्धामुळे शेतीच्या मालाचे भाव विलक्षण चढले होते आणि ती चलती दहा वर्षे टिकून भयंकर आर्थिक मंदी तिचे ठिकाणी आली. कित्येक इतर देशांप्रमाणे इजितमधील सरकारास ह्या मंदीवर उपाययोजना करण्यासाठी धनको व ऋणको ह्यांच्या व्यवहारांत पडून शेतकऱ्यांची कर्जे कमी होण्याची व्यवस्था करावी लागली. ऋणकोंची बाजू सरकारने घेण्यांत घेऊन असतो. त्यांत ऋणकोस सहाय्य मिळते खरे, पण त्याचा दुष्परिणाम उघड दिसला नाही तरी तो निश्चित झाल्यावाचून रहात नाही. नऊ वर्षांपास मंदीची भयंकर आपत्ति आली तेव्हां शेतकऱ्यांचा धंदा वाचवण्यासाठी सरकारास मध्ये पडण्यावाचून गत्यंतर नव्हते. धनको-ऋणकोंच्या परस्पर संबंधांत ढवळाढवळ करणे सरकारास अपरिहार्य झाल्यास त्याने उपाययोजना तात्काळ करावी आणि लागलीच स्वतः बाजूस सरावे. इजितमध्ये या संबंधांत चुका झाल्या नाहीत, असे म्हणता येत नाही. मोठाल्या जमीनदारांचा प्रश्न सोडवणे सोपे गेल. लहान कर्जदार आणि विशेषतः जमीन गहाणाची प्रकरणे यांचा निकाल लागण्यास बराच कालावधि झाला. सावकारांस आपल्या कर्जांच्या वसुलीसाठी फिर्चादी लावण्याची कायद्याने बंदी केली आणि ह्या बंदीची मुदत वेळोवेळ वाढवण्यांत आली. ह्या मुदत-बादांचे परिणाम अनिष्ट झाले आहेत. फिर्चा बंदीची एकदा सवय लागली की ती नाहीशी होत नाही. धनको-ऋणकोंच्या संबंधांत सरकारने हस्तक्षेप करणे दहा वर्षांपास समर्थनीय असले तरी त्याची शक्यता वर्षानुवर्ष टिकत नाही. शेतकऱ्यांस पैसा पुरवणाऱ्या व्यक्तीस व संस्थांस सरकारी धोरणामुळे स्थैर्य व निश्चिती लाभत नाही आणि सर्व धनको आपले व्यवहार मर्यादित करतात. इजितमध्ये ह्या कारणाने शेतकऱ्यांस आपल्या घंदास जरूर असलेला पैसा मिळणे कठिण झाले आहे. कर्ज-वसुलीच्या बंदीचा अनिष्ट परिणाम काय होतो, ह्याचा अनुभव इजितला आला आहे.”

धी बँक ऑफ इंडिया लि.

[स्थापना—७ सप्टेंबर १९०६]

उगारलेले भांडवल रु. २,००,००,०००
 वसूल झालेले भांडवल रु. १,००,००,०००
 रिझर्व फंड रु. १,१३,००,०००

मुख्य कचेरी—ओरिएण्टल बिल्डिंग, मुंबई.

शाखा—युलियन एक्सचेंज (शेस मैनन स्ट्रीट, मुंबई), वदि (मुंबईनजीक), मलबार हिल (मुंबई), कुलाबा (मुंबई), काळबादेवी, (मुंबई), अहमदाबाद, अहमदाबाद-स्टेशन शाखा, कलकत्ता, कलकत्ता-बदावझार, चौरंगी स्केअर बँच, पुणे, पुणे शहर, राजकोट, सुरत, नागपूर सिटी, नागपूर (किंग्दोम), जमशेदपूर

लंडन एजन्ट्स—धी वेस्टमिन्सटर बँक लिमिटेड.

चालू ठेवीवरील व्याजाचा दर

जानेवारी ते डिसेंबर अखेर दररोजच्या रु. ३०० ते रु. १,००,००० रकमेच्या चालू ठेवीवर शेकड्यां ३ टक्का व्याज दिले जाईल, परंतु एक लाखावरील रकमेच्या चालू ठेवीवर स्पेशल व्याजाची आकारणी केली जाईल. सध्याही अखेर व्याजाची रक्कम ५ रु. इतकी असल्याशिवाय व्याज दिले जाणार नाही. कायम थोडक्या मुदतीच्या व सेव्हिंग बँकेकडाले ठेवी सुद्धा आम्ही ठेवून घेतो, व त्यावर व्याजाची योग्य आकारणी करतो, विशेष माहिती व नियम बरे अर्जांनी मागवावेत.

शिवाय, ट्रस्टी, या नात्याने इतर जो कामे करावयाची ती करावी लागल्यास ती सुद्धा ही बँक करते. नियमांची माहिती अर्जांनी मागवावी. शिवाय, सर्व प्रकारचे बँकेचे व्यवहार या बँकेमार्फत केले जातात.
 एजंट:—टी. आर. लालवाणी.

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लिमिटेड.

लक्ष्मीरोड, पुणे शहर.

अधिकृत भांडवल.....रु. १०,००,०००
 विक्रीस काढलेले भांडवल ...रु. ५,००,०००
 खपलेले भांडवल.....रु. ३,१२,०००
 वसूल झालेले भांडवल...रु. १,५६,०००

शाखा

अकडमिनर प्रेस बिल्डिंग, दलाल स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई.

डायरेक्टर्स

प्रो. व्ही. जी. काळे, जे.अरमन; श्री. डी. के. साठे, व्हा. जे.अरमन; श्री. एन. जी. पवार, श्री. टी. व्ही. रानडे, श्री. व्ही. पी. वडे, श्री.एम.आर. जोशी, श्री. एस.जी. मराठे, श्री.आर. सी.सोहोनी, श्री. एफ. डी. पदमजी. सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात. सेव्हिंग सात्यावर बँक काढता येतात.
 बँकेचे नियम व व्याजाचे दर व शेअरबद्दल बँकेकडे चौकशी करावी.
 एम. व्ही. गोखले, मॅनेजर.

ग्रामसुधारणेचा प्रांतिक प्रयत्न

काँग्रेसचे प्रधानमंडळ ह्या प्रांतात अधिकारारूढ होतें, त्या वेळीं त्यानें ग्रामसुधारणेचा व्यापक कार्यक्रम आसला होता आणि त्यास अनुसरून योजनाहि हातीं घेतल्या होत्या. त्या प्रधानमंडळानें अधिकारत्याग केला आणि प्रांतिक गव्हर्नरानीं सर्व राज्यकारभाराची जबाबदारी स्वतःकडे घेतली, तेव्हां तो कार्यक्रम चालू रहातो किंवा त्यांत खंड पडतो ह्याविषयीं जनतेमध्ये साशंक कुतूहल उत्पन्न होणें स्वाभाविक होतें. पूर्वीच्या प्रधानमंडळाचें धोरण होईल तोंपर्यंत आपण चालू ठेवूं असें अभिवचन नवीन सरकारच्या वतीनें देण्यांत आलें होतें. तथापि, काँग्रेस प्रधानमंडळाच्या कार्यक्रमाची छाननी करून त्यांत थोडा-फार बदल आपल्या बुद्धीप्रमाणें करण्याची आणि अपेक्षित प्रगतीची गति कित्येक बाबतींत कमी करण्याची प्रवृत्ती गव्हर्नरांच्या सहाय्यार अधिकाऱ्यांमध्ये दिसून येणें हेहि साहजिक होतें. मुंबई सरकारनें ह्यासंबंधांत खुलासा प्रसिद्ध करून ग्रामोद्धाराच्या योजनेबाबत आपलें धोरण काय आहे हें जनतेस कळविलें आहे.

काँग्रेस प्रधानमंडळाच्या योजनांच्या अंमलबजावणीस प्रारंभ होण्यापूर्वी विशिष्ट प्रकारची पूर्वतयारी अपरिहार्यच होती आणि ती त्या मंडळाच्या अमदानींत न होऊं शकल्यामुळें तिची जबाबदारी गव्हर्नरांचेवर येऊन पडली आहे. ग्रामोद्धाराचें कार्य दीर्घपरिणामकारक व्हावयाचें असेल तर तें घाईनें करून उपयोगी नाही, त्याचा पाया बळकट घातला पाहिजे, असे त्यांचें म्हणणें आहे. काँग्रेस प्रधानमंडळाची अत्यंत महत्त्वाची योजना शेतकऱ्यांच्या ऋणमुक्ततेसंबंधांतली आहे. तिची अंमलबजावणी आणि यशस्विता ज्या अनेक गोष्टींवर अवलंबून आहे त्यांत शेतीच्या मालाच्या विक्रीच्या संस्थांची स्थापना महत्त्वाची आहे. आजपर्यंतचा अनुभव असा आहे की, स्थानिक परिस्थिति, भांडवलचा पुरवठा, वेत्सरेसीची तजवीज इत्यादि बाबतींत चांगली तयारी झाल्या-वांचून अशा सहकारी संस्था चालू केल्या असता प्रगति होण्याच्या-पेवजी पछिहाटच होण्याचा पुष्कळ संभव असतो. ही गोष्ट लक्षांत घेऊन मुंबईच्या सध्याच्या सरकारनें सावधगिरीनें पुढें पाऊळ टाकण्याचें ठरविलें आहे आणि ग्रामसुधारणेच्या योजनेची पूर्व-तयारी हातीं घेण्याचा कार्यक्रम आसला आहे.

आपला माल फायदेशीर रीतीनें विकण्याचे कामी शेतकऱ्यांस अडचण भासते, ती दूर होण्याकरितां काँग्रेस प्रधानमंडळानें नियंत्रित बाजाराविषयीचा कायदा केला आहे. त्याची अंमलबजावणी होण्यास नियम तयार करणें आवश्यक आहे. ह्या नियमांचा मसुदा मालविक्री अधिकाऱ्यांनीं सरकारास सादर केला असून सध्या त्याचा विचार चालू आहे. नियंत्रित बाजाराची स्थापना जिल्हानिहाय व्हावी लागेल आणि त्याकरितां वहा इन्स्पेक्शन अधिकाऱ्यांची नेमणूक व्हावयाची आहे. त्यांची निवड करण्याचें काम पब्लिक सर्व्हिस कमिशनकडे सोपवण्यांत आलें आहे. शेतकीच्या पुढच्या हंगामाचे सुमारास बऱ्याच ठिकाणी नियंत्रित बाजाराची संपन्नता होऊन त्यांचा फायदा प्रांताच्या प्रमुख पिकांचे बाबतींत शेतकऱ्यांस मिळू लागेल अशी सरकारची अपेक्षा आहे. सहकारी पद्धतीच्या मालविक्रीच्या संस्था स्थापन करण्याचा मुख्य उद्देश असून त्यांची व्यवस्था पहाण्यासाठी नेमावयाच्या नोकरवर्गाच्या सर्वाकरितां चालू वर्षाच्या अंदाजपत्रकांत ४९,००० रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे.

शेतमालाच्या विक्रीची व्यवस्था करण्याची एक योजना मार्गे आसण्यांत आली होती आणि तिला इंपीरिअल कॉन्सिल ऑफ अॅग्रिकल्चरल रिसर्चचे द्रव्यसहाय्य पांच वर्षेपर्यंत मिळालें. ही मदत बंद व्हावयाची होती, पण आणखी पांच वर्षे ती चालू रहाणार असून प्रांतांतल्या सर्व मुख्य पिकांची विक्रीच्या दृष्टीनें पहाणी पुरी करण्याचें ठरलें आहे. मुंबई सरकारच्या बजेटांत त्या कामाप्रित्यर्थ २८,००० रुपयांची तजवीज करण्यांत आली आहे.

शेतकरी वर्गाच्या ऋणमुक्ततेचा प्रश्न आणि त्याविषयीं मुंबई विधिमंडळानें केलेला कायदा हीं येथें अत्यंत महत्त्वाची आहेत, हें वर सांगितलेंच आहे. शेतकऱ्यांच्या कर्जांच्या बाबतींत त्यांचा निकाल करण्यासाठी नेमल्या जाणाऱ्या बोर्डाकडे ऋणकोनें अथवा घनकोनें अर्ज करावयाचा आहे. कर्जाचें मुद्दल व त्यावरील व्याज ह्यांची बेरीज मूळ रकमेपेक्षा दुप्पट असणार नाही ह्या बेतानें ती ठरविली जाईल आणि ऋणकोच्या जिद्दीच्या ८० टक्यांवर ती उतरवण्यांत येऊन तिच्या परतफेदीची व्यवस्था निश्चित केली जाईल. ह्या प्रांतांतली शेतकऱ्यांचें कर्ज सुमारे ७० कोटी रुपये आहे आणि त्याची तदजोड व्हावयाची म्हणजे मोठे प्रचंड काम आहे, ह्यांत संशय नाही. ऋणमुक्ततेच्या कायद्या-अन्वये व्हावयाचे नियम फार काळजीनें तयार करावे लागतील हे उघड आहे. ह्या नियमांच्या मसुद्याचा विचार सरकार करित आहे आणि कर्जाचे निवाडे करणारी शेंकडों बोर्ड्स नेमावीं लागतील, त्यांचाहि विचार चाललेला आहे.

शेतकऱ्यांस, विशेषतः प्रांताच्या मागासेल्या भागांत, धान्याच्या स्वरूपांत कर्जे देण्याची व ती धान्याच्याच स्वरूपांत वसूल करण्याची व्यवस्था करण्याचें सरकारनें ठरविलें असून त्यासाठी सुमारे सवा लक्ष रुपयांची तरतूद केलेली आहे. सावकार लोक ह्या रीतीनें कर्जे शेतकऱ्यांस देतात आणि कर्जाक दिलेल्या धान्याच्या वीढपट धान्य हंगामांत त्यांचे-कडून वसूल करतात. कर्जे घेते वेळीं धान्य महाग असतें आणि परत फेदीचे वेळीं त्याचे भाव उतरले तरी आपण पिकवलेल्या मालाचा कांहीं अंश शेतकऱ्यांस वाचवतां आला तर तें निःसंशय फायदेशीरच होईल. मागासेल्या भागांत स्थानिक शेतकरी व सेडेगावांचे सरकारी नोकर ह्यांच्या वेत्सरेसेसाठी धान्यांत कर्ज देण्याची पद्धति कांहीं ठिकाणीं रूढ आहे. तीच पद्धतशीर रीतीनें चालवण्याचा सरकारचा विचार आहे. दिलेल्या धान्याच्या सवा पटीनें धान्य वसूल केलें जाईल. व्यवस्थेच्या सर्वासाठी ह्या फरकाचा कांहीं भाग उपयोगांत आणला जाईल आणि उरलेलें धान्य अधिक लोकांना कर्जे देण्याकडे लावतां येईल अशीहि योजना आहे.

“ हिमालय ”

औंध संस्थानचे राजे, श्रीमंत बाळासाहेब, यांनी पुणे शहर म्युनिसिपालिटीच्या दिवाणसान्यांत ता. ९-४-४० रोजी 'हिमालय' या विषयावर व्याख्यान दिलें व त्यांनी स्वतः प्रवासांत असताना तयार केलेल्या चित्रपट दाखविला. त्यांनी हिमालयाचें महत्त्व सांगून भूगर्भशास्त्र, वनस्पतिशास्त्र, सृष्टिसौंदर्य, रसायनसंशोधन, आयुर्वेदवनस्पति, जलौष व विपुलशक्तीच्या निर्मितीची संक्यता बरे हर्षानें या प्रवासाचें वर्णन केलें व प्रत्येकाने आपल्या आयुष्यांत एकदा तरी हिमालय पर्वत अवश्य पहावा असें सांगितलें. यानंतर तीन रंगांचा चलत-चित्रपट सुमारे वीढ तास दाखविण्यांत आला. चित्रपट चालू असताना राजेसाहेबांनी हयादच्या आठवणी व स्थलांचें महत्त्व यासंबंधी माहिती सांगितली. श्री. शेषलाल शाहा यांनी कार्यक्रमानंतर श्रीमंताचे मनः-पर्वक आभार मानिले.

“न्यायबोध”

“न्यायबोध” या मासिकाचा एप्रिलचा अंक नुकताच प्रसिद्ध झाला आहे. त्यांत नेहमीप्रमाणे हिंदी हायकोर्टाचे महत्त्वाचे निर्णय उद्धृत केले असून कायद्याच्या अनेक प्रश्नांची चर्चा आली आहे. कायद्याच्या भानगडी न समजणाऱ्या सामान्य जनतेस “न्यायबोध”त दिलेली माहिती उपयुक्त झाल्यावांचून रहाणार नाही. व्यापाऱ्यांच्या व इतर धंदेवाल्यांचे दृष्टीनेही ही माहिती बोधप्रद आहे. उदाहरणार्थ, “दुकानची सातेबाकी वसूल होण्यासाठी दावा व त्यांत उद्भवलेला मुदतीचा महत्त्वाचा प्रश्न” ह्या मथळ्याखाली देण्यांत आलेला मुंबई हायकोर्टाच्या निवाड्याचा वृत्तांत दुकानदारांस व सामान्य व्यापारीवर्गास मार्गदर्शक होईल.

जाहिरातीवरील खर्च.

अमेरिकेंत जाहिरातीवर खर्च होतो, त्याचें एकूण होणाऱ्या मालाच्या विक्रीशी प्रमाण २% इतकें पडतें.

ग्रंथसुद्वण व ग्रंथप्रकाशन

पुस्तके छापणे व प्रकाशित करणे ह्या धंद्यांत येणाऱ्या अडचणी दूर होऊन त्याची प्रगति व्हावी ह्या हेतूने त्या संबंधात एक प्रदर्शन मुंबईत येत्या डिसेंबरांत भरावयाचें आहे. ग्रंथकारांच्या हस्तलिखितांपासून वाचकांच्या पुस्तकांच्या कपाटांपर्यंत ह्या धंद्याची विविध अंगे दोळ्यांत भरतील अशी व्यवस्था प्रदर्शनांत करण्यांत यावयाची आहे.

वृत्तपत्रांच्या कागदाची किंमत इंग्लंडमध्ये वाढली वृत्तपत्रांसाठी वापरण्यांत येणाऱ्या ब्रिटिश कागदाची किंमत नियंत्रक अधिकाऱ्यांनी गेल्या १ एप्रिलपासून दर टनामागे सुमारे ६० रुपयांनी वाढवली आहे. युद्धाच्या आरंभाचे वेळी ह्या कागदाची किंमत दर टनास १४५ रुपये होती, ती हळुहळु वाढून आतां सुमारे २८८ रुपये झाली आहे.

वाटानगर

कलकत्याचे जवळ जगप्रसिद्ध वाटानें बुटांचा मोठा कारखाना स्थापला आहे, त्यांत चार हजार लोक कामावर आहेत. कारखान्याच्या रवर-विभागांत गेल्या वर्षी एक कोटि पादत्राणांच्या जोड्या तयार झाल्या. चामड्याच्या विभागांत तयार झालेल्या जोड्यांची संख्या पंधरा लक्ष होती.

कलकत्ता टेलिंग अकादमी
अवकाश वापरा
रुप वाढी तेल रु १
त्रयो/अन्व
शिरोमणि तेल रु १
मा. पोपटलाल छगनलाल शेट
व्य. श्री ग्राम सेवा मंदिर
पहिल्या पायरी वाडा बम्बई नं ४

एजंटः—

महादेव गोविंद कुलकर्णी
किराणा व भुसार मालाचे व्यापारी
७८६ सदाशिव, पुणे शहर.

सरकारी डिप्लोमा मिळाल्यानंतर पुढील प्रॅक्टिस व धंदेशिक्षण घेऊन
जर्निमन टेलर व्हा.
मुदत सहा ६ महिने, फीसह सर्व खर्च ६० रु., अगदीं नवीन विद्यार्थ्यांस
फीसह सर्व ११० रु. मुदत १ वर्ष
पराडकर टेलर्स अँड कॅडिमी, ६७२ सदाशिव, पुणे.

महायुद्धाची जाणीव ! कपड्यांच्या खर्चात काटकसर करा. एक वेळ घेऊन
स्वतःची खात्री करा व पैशाचा मोबदला घ्या.

बंबाचे
माडाविर

महिंद्रकर ब्रदर्स
तयार कपड्याचे व्यापारी

बुधवार
चौक,
पुणे

मेहेकर को-ऑपरेटिव्ह लँड मॉर्गेज बँक लि., मेहेकर

(लि. आ. म.)

को.ऑ.लँड मॉर्गेज बँक लि. ही संस्था मेहेकर येथे पहिल्या प्रथम सन १९३३ मध्ये वऱ्हाड-मध्यप्रांतांतील पहिली मॉर्गेज बँक म्हणून प्रयोगावाखल स्थापन झाली. सुरवातीस तिचे कार्यक्षेत्र मेहेकर तालुक्यापुरतेंच मर्यादित होतें. पुढें १९३५ सालीं चिखली तालुकाही तिच्या कार्यक्षेत्राखाली आणण्यांत आला.

संस्थेचें ता. ३०-६-३९ रोजी शेअर्सच्या रूपानें वसूल झालेलें भांडवल रु. ६७४० होतें. ही बँक लांबमुदतीनें कर्ज देणारी असल्यामुळें ठेवी स्वीकारण्यांत येत नाहीत. बँकेस लागणारी रकम प्रांतिक बँक लागेल त्या प्रमाणांत देते व त्याबद्दल प्रां. बँकेस प्रां. सरकारनें व्याजाची व मुदलाची हमी दिलेली आहे.

आजपर्यंत बँकेकडे ४३० कर्जमागणीचे अर्ज ५३ लक्ष रुपये कर्जाकरितां आले असून बँकेनें १२८ लोकांना १३ लक्ष रुपये कर्ज दिलेलें आहे. वरील व्हीड लक्ष रुपयांत बँकेचे जवळ ८४२० रु. शेतसाऱ्याची ८६७७ एकर जमीन गहाण आहे. बँक सभासदांस शेकडा ६½% दरानें व २० वर्षांच्या हतेबंदीनें कर्ज देते. सदर हते सारख्या रकमेचे पाठण्यांत आलेले आहेत. या बँकेत कर्जदारावर सहकारी पतपेढ्यांप्रमाणें अमर्याद अगम समार्क जबाबदारी नसून ज्याचा तो आपले देण्यावेण्याबद्दल जबाबदार आहे.

ही बँक जुनें कर्ज फेडण्यासाठी कर्ज देते. बँकेच्या सभासदांच्या चालू सर्चांच्या सोईसाठी म्हणून सभासदांच्या दोन स्वतंत्र पतपेढ्या, एक चिखली तालुक्याकरितां व एक मेहेकर तालुक्याकरितां, स्थापन केल्या आहेत. सध्या प्रत्येक सभासदास दर १०० रु. कर्जास दरवर्षी रु. ९-१-३ प्रमाणें २० वर्षेपर्यंत हप्ता वाटा लागतो; व याप्रमाणें २० वर्षे हप्ते दिले असतां व्याज व मुदल सर्व फिटतें. याचा अर्थ व्यापारी भाषेत बोलावयाचें म्हणजे असा होईल कीं, कर्जदारानें द. व. शे. ९% प्रमाणें कर्ज काढलें असतां व दरसाल नेमानें ९ रु. दिले असतां, इतर सावकारांचे २० वर्षांनंतर मुदल कर्ज कायम राहिल; परंतु या बँकेत वरीलप्रमाणें दरसाळ ९-१-३ हप्ता दिला असतां २० वर्षांत सर्व रकम व्याज मुदल फिटून तो निष्कर्जी (कर्जमुक्त) होईल. यावरून या बँकेची व्यवहार करण्यांत शेतकऱ्यांस किती फायदा आहे हें लक्षांत येईल.

बँकेचे मागिदारांत कर्ज घेणारे व बिनकर्ज घेणारे असे दोन प्रकार आहेत. कर्ज घेणाऱ्या भागीदारास कर्जाचे दर २५० रु. स एक भाग ५ रु. या याप्रमाणें भाग घ्यावे लागतात. सर्व ह्म भागांची रकम ही ज्या तारखेस तो आपले सातें चुकतें करूं शकितो त्या तारखेस त्यास नगदी अगर हिशेबांत मजरा देण्यांत येते. कर्जफेडीचा उराव २० वर्षांचा असला तरी वरील कर्जदारांनें वाटेक तेव्हा पूर्ण आर्दाई केल्यास रकम कटमितीच्या व्याजानें घेतली जाते. गहाण मिळकतांपैकी कांहीं भाग विकून कर्ज फेड करावयाची असल्यास विकलेल्या इस्टेटीची पूर्ण किंमत बँकेस कर्जदार देण्यास तयार असल्यास बँक त्यास सुधीनें परवानगी देते. या बँकेचे व्यवहारांत व्यापारी वृत्ति किंवा अडवणुकीची भावना नसून सर्व व्यवहार अत्यंत सरळ असा आहे.

बँकेत कर्ज १५० रु. पासून २५,००० पर्यंत देण्यांत येतें; परंतु गेल्या वर्षापासून सर्व ह्म कर्जमर्यादा तूर्त रु. १००० पर

आणण्यांत आली आहे. कारण बँकांचे हते बऱ्याच बँकांमधून थकित झाले आहेत. अर्ज दिल्यापासून कर्ज हातीं येईपर्यंत बराच काळावधी लागतो, त्यामुळें अर्जदारांची कुचंबणा होते. ही अडचण कशी दूर करतां येईल याचा विचार चालू आहे.

या बँकेत एक मॅनेजर, एक कारकून व शिपाई असे तीन नोकर असून त्यांचा मासिक पगार रु. ८२ आहे. याशिवाय इतर किरकोळ सर्चही आहेत. बँकेची कोणतीही सभा कोरम अभावी स्थगित (Adjourn) झाली नाही. सरकारनें प्रत्येक बँकेस व्हॅल्युअर: नांवाचा एक अधिकारी जमिनी तपासण्यासाठी व अर्जाची चौकशी करण्यासाठी दिलेला आहे. कारण प्रां. बँकेस ह्यांचे कर्जाबद्दल सरकारनें हमी दिलेली आहे.

सदर बँक ही वऱ्हाडांतील पहिली व प्रायोगिक बँक असल्यामुळें सरकारनें ती आपल्या पायावर उभी राहीपर्यंत तिजला आर्थिक मदत करणें हें त्यांचें कर्तव्य होतें. परंतु बँकेनें प्राथमिक सर्चाकरितां मागणी करूनहि, सरकारनें आजपर्यंत कोणतीही आर्थिक मदत दिली नाही. पहिलीं तीन वर्षे पावेतो म्हणजे बँकेचा जम बसेपर्यंत बँकेस झालेली पैदास प्राथमिक सर्चांत गेली. हा सर्व सर्च वजा जातां आज ता. ३०-६-३९ रोजी पर्यंत एकूण रु. ३२५७-१२-११ इतका निव्वळ नफा झालेला आहे. बँकेचे आजपर्यंत जमलेले भांडवल व निव्वळ नफा यांचें प्रमाण पाहतां निम्मे भांडवल जवळ जवळ वसूल झालेले आहे असें म्हणण्यास हरकत नाही.

बँकेचे प्रथम पासूनचे अध्यक्ष श्री. रा. दादासाहेब सोमण हे असून श्री. वि. ग. कविमंडन हे सेक्रेटरी आहेत. कायदेशीर सल्ल्याचें काम श्री. रा. जी. एस. दीक्षित वकिल करतात. आजपर्यंत बँकेचा सर्व कारभार डायरेक्टरांचे मतक्यानें चाललेला आहे हें नमूद करण्यास आनंद वाटतो. तसेंच से. को. बँक, मेहेकर या संस्थेनें आपल्या इमारतींत सदर बँकेस ऑफीसकरितां विना-मूल्य जागा दिलेली आहे हेंही नमूद करणें अवश्य आहे.

राष्ट्रसंघाचें कार्य

युद्धाचें क्षेत्र वाढत असल्याकारणानें राष्ट्रसंघाची माहिती गोळा करण्याचें काम अत्यंत अवघड झालें आहे ह्यांत शंका नाही; तरीहि संघाचा कार्यक्रम चालू आहे व त्याच्या दिष्टी येथील कचेरीकडून उपयुक्त माहिती पुरवण्यांत येत आहे. राष्ट्रसंघाच्या व्यापारी मासिकाच्या मार्च अंकांत सालील माहिती आढळते:—
“ औद्योगिक उत्पादन गेले ४ महिने वाढत्या प्रमाणांत आहे. हें वाढीचें प्रमाण ग्रेटब्रिटन २३, कॅनडा व नॉर्वे ११, स्वीडन १०, डेन्मार्क व बेल्जम ९, इस्तोनिया २ व बल्गेरिया १ टक्का याप्रमाणें आहे. साटवियांत १० व चिलींत २ टक्के कमी उत्पादन झालें. अमेरिकेचा व्यापार १९३९ अखेर वाढता होता, पण अलीकडचे आकडे समाधानकारक नाहीत.”

सहा महिन्यांत पांच कोटी रुपये

फ्रान्समध्ये आपाढीवर असलेल्या ब्रिटिस सैनिकांच्या सुलूसोयीकडे किती लक्ष देण्यांत येतें हें त्यांनीं परीं पाठवलेल्या आप्ति बराकडून त्यांस आलेल्या पत्रांच्या ब्रिटिस पोस्टरांच्या व्यवस्थेवरून दिसून येतें. ह्या पत्रांची संख्या सहा महिन्यांत पाच कोटी भरली.

निवडक बाजारमाच

बँक रेट (२८ नोव्हेंबर, १९३५ पासून)	%
सरकारी आणि निमसरकारी रोखे	
५% करमाफ लोन (१९२५-५५)	१११-१०
५% (१९२०-२३) लोन	१०१-८
४% १९२३	१०६-०
३ ३/४% विनमुदत	९२-५
३ ३/४% १९२०-५०	१०३-१०
३% (१९६३-६५)	९२-१०
३ ३/४% १९२८-५२	९०-२
४% पोर्ट ट्रस्ट (लाभ मुदत)	१०५-०
४% मुंबई म्युनिसिपल (लाभ मुदत)	१०२-८
५% न्हेसर कर्ज (१९५३-६३)	११०-१२
५% न्हेसर कर्ज (१९५५)	१२१-०

मंडळ्यांचे भाग

(कंसातील पहिला आकडा भागाची दर्शनी किंमत, दुसरा आकडा नवसाल झालेले भागवलय व कंसांनंतरचा आकडा वार्षिक डिभिडंड दर्शवितो.)

बँका

बँक ऑफ इंडिया (१००-५०) ११%	१३९-०
बँक ऑफ बरोडा (१००-५०) १०%	१०२-०
सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया (५०-२५) ४%	३६-१०
इंपिरियल बँक (५००) १२%	१५१७-८
पब्लि मॉ. को. बँक (५०) ४%	५३-०
रिसर्व्ह बँक (१००) ३ ३/४%	१०५-२

बीज

श्री व्हे ऑर्दि. (५०) ११%	१३३-१२
कराची (१००) ९%	१९५-०
पुणे इलेक्ट्रिक (१००) ९%	१८२-८
टाटा पावर ऑर्दि. (१०००) ५ ३/४%	१३२५-०
आंध्र व्हॅली ऑर्दि. (१०००) ७ ३/४%	१५२५-०

रेल्वेज

व्हॉड-बारामती (१००) ४ ३/४%	९५-८
वाथोरा-जामनेर (१००) २%	६२-०
अहमदाबाद प्रांतज (५००) १२ ३/४%	९८९-२
तापी व्हॅली (५००) ७ ३/४%	७६५-०

इतर

बेलापूर शुगर (५०) ७ रु.	२२१-०
इन्फ्रेस्ट्रुमेंट ट्रस्ट (१००-५०) २ रु.	४७-१२
शिंधा स्टीम (१५) १ रु.	२१-१२
न्यू इंडिया विमा (७५-१५) १ रु.	३८-१२
ओरिएंटल विमा (२००) १२५ रु.	४३८०-०
टाटा आयर्न ए. प्रे. (१५०) ९%	२०८-१२
टाटा आयर्न यु. प्रे. (२००) १५ रु. २ आ.	१४८-४
टाटा आयर्न ऑर्दि. (७५) १५ रु.	३९७-८
टाटा आयर्न डिफंड (३०) ७५ रु. ११ आ. ३ रु.	२१८५-०
असोसिएटेड सिमेंट (१००) ५ रु.	१२-२-४

सोने-चांदी

सोने (मिंट) प्रत्येक तोळ्यास	४२-७-९
चांदी प्रत्येक १०० तोळ्यास	५८-२-६

सृष्टणीय यश
कोनसचे दरांत २० टक्के वाढ

तारीख ३० एप्रिल १९३८ रोजी झालेल्या मूल्यमापनाचा निकाल.

हयातीनंतरचे	त्रैवार्षिक-	हयातीतील
विम्यावर	दर हजारी	विम्यावर
रु. ५४	बोनस	रु. ४५

आजच "कॉमनवेलथ" ची पॉलिसी घेऊन कंपनीचे उत्कर्षांत भागीदार व्हा.

दि कॉमनवेलथ अशुअरन्स

कंपनी लि० पुणे

लिग्र अगार समस्त वेदा.

श्री. रा. न. अभ्यंकर, बी. ए., एलएल. बी.

मॅनेजिंग एजंट.

सर्वत्र कार्यक्षम व विम्यास एजन्ट आकर्षक अटीवर नेमणे आहेत.

रुल प्रॉडक्ट्स कं.लि.चे

★ संत्रा ब्रिक ★ जांभळाचा रस
★ जांभळाच्या बियाची पूड ★ इतर रस व पेये
● सर्व मोठ्या व महत्त्वाच्या ठिकाणी विकण्यासाठी जबाबदार प्रतिनिधि पाहिजेत.

रजिस्टर्ड ऑफिस: विझिनेस ऑफिस:
७५४ शुक्रवार, पुणे २ ९९२A सदाशिव, पुणे २
न. गं. आपटे, बी. एजी, एम्. एससी.

S. B. JOSHI & Co.

ENGINEERS & CONTRACTORS

Examiner Press Building, Dalal Street, Bombay } 716 Sadashiv Peth, Poona City

K. K. & Co.

Photographic Dealers
POONA.

'अर्थ' ग्रन्थमाला.

- १ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
- २ हिंदुस्थानची रिसर्व्ह बँक
- ३ व्यापारी उलाढाली

CONFIDENCE

is a worth-while asset in business building. The success that has attained Hindusthan's efforts to serve the public has its origin in public confidence, its.

YEARS OF

Efficient Management, Fair Dealings, Prompt Settlement of Claims, Liberal Terms, Enterprize, Judicious Reserves, Sound Investments, Huge Assets and Useful Service HAS CREATED

PUBLIC CONFIDENCE

The following figures will convince you:

NEW BUSINESS

Last year 1937-38

Exceeds

Rs. 3 CRORES

BONUS

PER THOUSAND PER YEAR

On Endowment Rs. 23 | On Whole Life Rs. 20

HINDUSTHAN

Co-operative Insurance Society, Ltd.

(ESTD. 1907)

Branches : Bombay, Madras, Delhi, Patna, Lahore, Lucknow, Dacca.

Office : throughout India & the East.

S. C. MAJUMDAR, MANAGER : Bombay Branch.

POONA OFFICE — 180, Budhwar Peth

N. V. WADNERKAR

Gold & Silver Smith, Jeweller & Engraver, Electro-plater & Manufacturer of Sporting Trophies, Medals, Cups etc.

Raviwar Peth, Saraff Bazar,

POONA CITY.

अर्थशास्त्र

लेखक—डॉ. वा. मो. काळे व डॉ. व. मो. कर्वे

पुस्तकचा सुमारे १००, किंमत ३ रुपये

या वर्षात अर्थशास्त्राच्या सर्वसाधारण सिद्धान्ताचे विवेचन केले जाते.

फर्म, कंपनी, सोसायटी

कायदा

लेखक : श्री. के. वा. गजेंद्रगडकर, वकील, बी. ए. (ऑगस्ट), एलएल. बी.

"न्यायबोध" या कायद्याच्या मासिकानुक्रमे प्रसिद्ध झालेली लेखमाला आता पुस्तकरूपाने तयार झाली. फर्म, कंपनी, सोसायटी यांच्या कायदासंबंधी विवेचन या पुस्तकात केलेले आहे. हे विवेचन मुंबई इलाख्यातील कायद्याला अनुसरून असल्यामुळे हे पुस्तक सगळी ठेवणे अवश्य आहे. द.स. सह किंमत ८९ आण्यांची तिकिटे पाठवा.

मॅनेजर : सेंट्रल लॉ हाउस, मुंबयीवागरोड ; नागपूर शहर.

विमा-जगत्

विमाविषयक प्रश्नांची सांगोपांग चर्चा करणारे मराठीतील एकमेव मासिक.

जानेवारी १९४० पासून ३ व्या वर्षास सुरुवात. केव्हाहि वर्गणीदार होता येते.

वार्षिक वर्गणी फक्त २ रुपये

दर महिन्याच्या १५ तारखेस प्रसिद्ध होतं. व्यवस्थापक-विमा-जगत्, पुणे २.

स्त्रियांचा आजार म्हणजे मुख्यतः विटाळदोष व यर्वाशाचा विषाद होणे हेच. आपले

ओषध आर्दोमिक्स (आर्दोमिक्स) एका निष्पत्त झरिये-पिकित्काचे चादिकून तयार केलेले असून आज सतत १० वर्षांच्या अनुभवाने स्त्रियांच्या सर्व प्रकारच्या गुप्त रोगांवर अमूर्तिय गुणदायक ठरलेले आहे. पुण्यी, विटाळ नसणे, थोडा अथवा कडवापक होणे,

ओडी पोटात कडा मारणे, ज्वर, कडकी, अकार्सी यर्वाशा, इतके

दुसरे, शोण्यात साक व होणे, इत्यादी, विटाळदोष नासिते कडक यर्वाशाचे निरोगी करण्याचा इतकाच गुण या आर्दोमिक्समध्ये असल्यामुळे वैद्य व डॉक्टरांस मोठ्या प्रमाणावर वापरित आहेत.

किंमत चादलीत ३ रुपये, टपालसह १२ आणे. एकदम ३ चारच्या मागविणाऱ्यात टपालसह फक्त १ रुपये.

डी इंडो कॉरिण एजन्सीज (लि. ने.)

१५३१३ माधववित्तल, सिडकापार, पुणे २.